

to consider two communicative behaviour models distinctive for charismatic politicians of introverted and extraverted psychotypes respectively. By analysing the speeches of charismatic American politicians, who belong to extraverted and introverted personality types according to the expert data, it is found out that, on the one hand, the extraverted speech tends to be more emotional, it is characterised by the linguo-stylistic markers of informality and is described as less structured and less logical as opposed to the introvert's speech. On the other hand, the introverts structure their utterances more logically abiding by the linguo-stylistic norms of communication. The distinctive features of the extraverted politicians' speech comprise the deviations from syntactic and lexical norms and an ample use of the conversational vocabulary; while the speech of an introverted politician is characterised by the variety of elaborated syntactic constructions and rich vocabulary. The study revealed that the actualisation of the charismatic politician verbal speech is conditioned by the form of a political discourse that can modify the distinctive linguo-stylistic manifestation of a political personality being of an extraverted or introverted type.

Key words: charisma, verbal means, political discourse, discourse analysis, introvert, extrovert, psycho-type.

УДК 811.111'38]:003:378.016

Олена Ботвінко-Ботюк, Еліна Коляда

ДО ПИТАННЯ НАВЧАННЯ АКАДЕМІЧНОГО ПИСЬМА АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ЗВО

Стаття присвячена питанням викладання академічного письма англійською мовою студентам закладів вищої освіти. На сьогодні важливим завданням вищої школи України є підвищення якісного рівня мовної підготовки фахівців і їхнього вміння застосовувати отримані знання у практичній діяльності. Здобуття вищої освіти передбачає належний рівень володіння англійською літературною мовою і насамперед її науковим стилем. Знання норм і канонів сучасного англомовного наукового стилю і вміння презентувати наукові здобутки англійською мовою уможливають українських фахівців активно спілкуватися із зарубіжними колегами. Відтак постає необхідність формування здатності студентів виражати власні думки в письмовій формі відповідно до жанрових і стилістичних особливостей англомовних письмових текстів і до соціокультурних особливостей англомовного соціуму.

Донедавна основним недоліком концепції навчання іншомовної письмової наукової мови в Україні було те, що вона реалізовувалася переважно на рівні засвоєння граматичних навичок і вмінь, що негативно позначалося на якості формування навичок і умінь формулювання письмового висловлювання іноземною мовою.

Навчання студентів академічного письма англійською мовою передбачає врахування відмінностей англійського наукового письма порівняно з українським.

Найбільш прийнятною для формування компетентності в академічному письмі є інтеграція двох основних підходів: 1) підходу, орієнтованого на продукт, що являє собою зв'язний текст, оформлений без граматичних, лексичних та стилістичних помилок, який є результатом аналізу, імітації та трансформації тексту-зразка, запропонованого вчителем і 2) процесуального підходу до навчання писемного мовлення, орієнтованого на автора письмового твору та процес його створення, основними характеристиками якого є планування писемного висловлювання з урахуванням комунікативного наміру, зверненість до читача, перегляд та коригування змістової та мовної складових тексту для забезпечення бажаного результату.

Надзвичайно важливим є формування у студентів навичок академічної грамотності, культури академічної доброчесності, які необхідні для успішного провадження науково-дослідницької та науково-навчальної роботи.

Ключові слова: академічне письмо англійською мовою, науковий стиль, академічна доброчесність, навчання, підхід.

Вступ. Кожен народ репрезентує свої досягнення в науці, освіті, техніці, культурі через мову – специфічну знакову систему, складний вербальний код, який обслуговує соціум для здійснення насамперед основних операцій з інформацією: її створенням, зберіганням, трансляцією, опрацюванням, трансформацією тощо. Наскільки ми знаємо цей код, настільки ми ясно, точно, нормативно формуємо свої думки та адекватно розуміємо інформацію інших. Наука більше, ніж будь-яка інша сфера людської діяльності, потребує інтернаціональних мов. Такими мовами від раннього середньовіччя були латина, французька, німецька [7, с. 45]. У сучасному глобалізованому світі англійська мова є своєрідною *lingua franca* науки, техніки та частково освіти. Особливо важливу роль вона відіграє в науковій писемній комунікації [11, с. 7].

Здобуття вищої освіти в Україні передбачає належний рівень володіння англійською літературною мовою і таким її функційним різновидом, як науковий стиль. Для підвищення ефективності та якості системи вітчизняної освіти, з метою планомірної інтеграції в міжнародне освітнє, професійне та наукове співтовариство важливо приділяти більшу увагу питанням розвитку академічної грамотності в цілому та академічному письму зокрема [6, с. 64]. Тому актуальним завданням вищої школи України на сучасному етапі є підвищення якісного рівня мовної підготовки фахівців, формування творчого підходу і вміння застосовувати отримані знання у практичній діяльності.

До питань академічного письма зверталися такі дослідники, як О. Ільченко [4]; Н. Карпенко, В. Смелянська [5]; Г. Онуфрієнко [7]; П. Селігей [10], Т. Яхонтова [11] та ін. Незважаючи на глибокий інтерес до досліджуваної проблеми, вона потребує додаткового дослідження.

Основна мета статті – розглянути питання необхідності навчання академічного письма студентів магістеріуму. **Завдання статті** передбачають висвітлення основних відмінностей англійського наукового письма порівняно з українським та підходів до навчання академічного письма англійською мовою.

Методи та методики дослідження. У статті проаналізовано погляди дослідників на порушене питання. Використано описовий метод з такими його прийомами, як спостереження, зіставлення й узагальнення.

Результати та дискусії. Завдання кожного, хто працює з різними поняттями та джерелами наукового простору своєї спеціальності, – володіти англійською, і в першу чергу в обраній галузі професійних знань, щоб вільно мислити засобами цієї міжнародної мови і вміти створювати власні тексти як вербальні носії фахової інформації. Обізнаність із нормами й канонами сучасного англійського наукового стилю і вміння представляти свої наукові здобутки англійською мовою є надзвичайно важливими для українських фахівців, щоб активно спілкуватися із зарубіжними колегами і бути рівноправними членами міжнародних науково-освітніх спільнот.

Зміни у змісті мовної освіти, переорієнтація програм і педагогічних технологій зумовлені переосмисленням ролі знань і зосередженням уваги на вправності застосовувати їх у нових умовах, нагальною потребою нашого часу у зміщенні орієнтирів зі знаннєвого на практичний компонент. Основним недоліком концепції навчання академічного письма іноземною мовою в Україні донедавна було те, що вона переважно реалізовувалася на рівні засвоєння граматичних навичок і вмінь, що відбивають, головним чином, особливості побудови речень, а не текстів. Це негативно позначилося на якості формування в процесі навчання навичок і умінь усіх чотирьох видів мовленнєвої діяльності в цілому і особливо навичок і умінь формулювання письмового висловлювання іноземною мовою. У результаті випускники загальноосвітніх навчальних закладів не опанували письмо, щоб користуватися ним як засобом вираження своїх думок, що негативно впливало на розвиток і вдосконалення усного мовлення та читання.

Ситуація ще більш ускладнюється, коли йдеться про навчання іншомовного академічного письма, основою якого є металінгвістичні вміння і навички, тобто вміння читати і розуміти текст, аналізувати його, читати написане критично, формулювати індивідуальну, авторську і конкретну позицію тощо [9, с. 7]. Як зауважують дослідники, студентам бракує умінь, що є характерними для будь-якої писемно-мовленнєвої діяльності, а саме: 1) умінь об'єктивізації, тобто усвідомлення стильових і жанрових особливостей різних текстів, 2) умінь випередження власного тексту, тобто синтез тексту: осмислення та вибір слів, словосполучень, речень; 3) умінь критики тексту, тобто оцінювання власного твору із позиції читача [5, с. 18].

Отож не випадково науковці розмежовують поняття “вивчити мову” й “опанувати мову” (порівняймо англ. *knowledge* і *proficiency*). Відомо, що можна якісно завчити правила і навіть свідомо застосовувати багато граматичних правил, проте не бути здатним вільно й досконало користуватися цими знаннями за різних комунікативних ситуацій та цілей поза навчальним

середовищем, тобто не досягти функційної грамотності. Опанувати мову – це не просто її розуміти і знати, це здатність мобілізувати набуті мовні знання для розв'язання певних комунікативних завдань за різних контекстів, ситуацій, сфер навчальної, наукової та професійної діяльності. До того ж не кожне знання логічно трансформується в навички, проте останні зазвичай формуються через знання [7, с. 9].

П. Селігей стверджує, що опанування мови – потужне знаряддя розумового розвитку, адже, опановуючи мову, людина водночас опановує й систему різноманітних зв'язків: часових (раніше – пізніше, вчора – сьогодні – завтра), просторових (близько – далеко, попереду – позаду), логічних (загальне – конкретне, рід – вид, частина – ціле, спільне – відмінне, причина – наслідок) тощо. Їй легше провести аналіз і синтез, узагальнення й конкретизацію [10, с. 11–12].

Володіння мовою виступає багатокомпонентним, складним, комплексним поняттям, яке передбачає й індивідуальне багатство словникового запасу носія мови, і ясність, точність, виразність, нормативність його мовлення, і розуміння нюансів значеннєвого спектра слів, і розрізнення мовних засобів за їх стилістичним забарвленням, і досконале володіння способами побудови різноструктурних речень та текстів засобами цієї мови, і знання національних особливостей формо- та словотворення й мовленнєвого етикету, а також уміння надати фонетико-інтонаційної виразності своєму усному мовленню [7, с. 9].

Г. С. Онуфрієнко констатує вагомість першої мови в оволодінні другою, іноземною, бо саме на систему знань і вмінь з першої мови нашаровуються знання та вміння з другої мови завдяки різним взаємопов'язаним стратегіям опанування новою мовою – від прямих (заучування мовних кліше, імітування мовних моделей, аналіз моделей) до опосередкованих (перекладування, буквального переклад, редукування, продукування власних текстів за різних комунікативних ситуацій, організація й планування навчання, кооперування з іншими тощо) стратегій [7, с. 318–319].

У цьому контексті від науковців очікують точного слововживання, правильної будови речень, ясного та змістовного викладу, звичку додержуватись літературних норм. І не тільки лексичних чи граматичних, а й стильових [10, с. 16].

Науковий стиль має свої особливості. Основна його функція – інформативна (повідомлення, пояснення, з'ясування, обґрунтування, роз'яснення, класифікація понять, систематизація знань, аргументований доказ); завдання – передавання наукової інформації; обставини мовлення – офіційні. Досить широким є діапазон його використання – наукові праці (дисертації, монографії, статті, доповіді, реферати, рецензії, анотації, тези), підручники і навчальні посібники для ЗВО, науково-популярні журнали тощо. Загальні ознаки наукового стилю мови – поняттєвість, об'єктивність, точність, логічність, доказовість, аргументованість, переконливість, узагальнення, абстрагованість, висновки; мовні ознаки – усна і писемна форми, широке використання термінів та іншомовної лексики, номенклатурних назв, символів, таблиць, діаграм, схем, графіків, цитат, переважання складних речень; форма тексту – монологічна (опис, міркування). Активно функціонуючи в різних формах вираження наукової думки (найчастіше – у писемній, рідше – в усній), науковий стиль розгалужується, за традиційною класифікацією, на чотири основні різновиди: власне науковий, науково-навчальний, науково-популярний, науково-публіцистичний.

Кожний із цих різновидів має специфічні номінативно-виражальні засоби поряд із засобами, спільними для наукового стилю в цілому. Суто науковий текст містить інформацію, призначену для фахівців певної галузі знань; науково-навчальним стилем подають лекційний матеріал, готують підручники, навчальні посібники, довідники та іншу літературу, призначену для закладів освіти; науково-популярний стиль представлений у наукових статтях, брошурах, мета яких – зацікавити новою науковою інформацією широке коло читачів незалежно від їхньої фахової підготовки; науково-публіцистичний стиль широко репрезентований у газетах і журналах, де наукова проблема висвітлюється з погляду публіциста і з метою активізації

інтелекту читачів та формування масової свідомості при обговоренні нових досягнень науки й техніки або гострих, дискусійних проблем [7, с. 19–20].

Р. П. Зорівчак звернула увагу на те, що викладач, прищеплюючи студентам фактичні знання, уміння й навички з іноземної мови, повинен поставити перед собою завдання підвищувати культуру мови взагалі, виховувати в студентів любов до слова, розуміння ваги слова, відповідальність за точність, чіткість та чистоту сказаного, адже успішно засвоює іноземну мову та людина, яка добре, осмислено володіє рідною. Для цього викладачу необхідно хоча б в елементарній формі використовувати метод зіставлення [12]. Навчаючи студентів академічного письма англійською мовою, доцільно наголошувати на відмінностях між англомовним і україномовним академічним письмом.

Однією з найбільш помітних відмінностей українського наукового письма порівняно з англійським є його безсуб'єктність, підкреслена безособовість, відсторонена манера викладу та використання займенника “ми” на позначення автора – *Pluralis Modestiae* або “ми скромності”. На відміну від *Pluralis Majestatis* (“ми” як символу королівської влади (*the royal we*)) та *Pluralis Auctoris* (“ми”, яке свідчить про те, що автор представляє групу людей), *Pluralis Modestiae* підкреслює скромність автора й слугує засобом залучення читача до ходу його аналітичних міркувань [3, с. 135]. Тобто етикет української наукової прози стримує надто демонстративні вияви авторського “я”, проте відповідні формули в ній трапляються теж (хоч і значно рідше): *Ми вважаємо за корисне..., Ми впевнені ..., Ми не ставимо собі за мету...* [10, с. 347–348].

Як зазначає І. Л. Бариш, англомовній науковій прозі притаманні стильові засоби, що забезпечують контакт і скорочують відстань між автором і читачем. Наприклад, автор відкрито засвідчує свій намір: *I will argue..., What I am sure of is that..., I intend to show..., I wish to draw attention...* Або протиставляє свою позицію поглядам інших дослідників: *We disagree with those facts..., I shall take it to be uncontroversial...* Або вживає так звані форми співмислення: *Let us take..., Let us suppose...* На думку дослідниці, за цими проявами автореференції та контактності стоять такі специфічні риси англо-американської культури, як відвертість і потреба засвідчити власну думку [2, с. 24]. Суголосною є думка О. Ю. Дубенко про те, що роботи англійських науковців вирізняються емоційністю, окресленістю особистісного начала, санкціонованістю розмовного тону викладу. При цьому науковий дискурс не обмежується традиційними цілями, що полягають у доведенні певних теоретичних постулатів, а й набуває функції впливу на читача [3, с. 135–137].

Серед інших стилістичних розбіжностей англо-американського та українського наукового мовлення варто зазначити майже повну відсутність в англомовних наукових працях спонукальних речень, які є однією з типових рис українського наукового дискурсу: *Розгляньмо..., Проаналізуймо..., Порівняймо...* Їхню функцію в англійських наукових публікаціях беруть на себе здебільшого запитання, які спрямовують думку в певне русло: *How do we explain this phenomenon?* [3, с. 137].

Синтаксис англо-американського та українського наукового мовлення в цілому визначається книжністю, що знаходить вираження у переважанні складнопідрядних речень, ускладненості дієприкметниковими зворотами (в англомовному науковому дискурсі – герундіальними зворотами), вставними пояснювальними або підсумовуючими словами: *therefore; in fact; thus; (more) specifically; with respect to; pertaining to; in consistence with; on the contrary; to go back to; to recapitulate, we saw... // отже; таким чином; у результаті того, що; на підставі того, що; незважаючи на; відповідно до*. Ціла низка виразів пов'язана зі ствердженням певної позиції, пропонуванням призми бачення того чи того явища: *in the terms of, from this position, in this perspective, in this bearing, in the aspect of, from this point of view // з точки зору, з погляду, в плані, в аспекті, з цих позицій, у термінах* [3, с. 133].

Щодо навчання академічного письма, то Н. М. Карпенко та В. В. Смелянська проаналізували два основні підходи: 1) підхід, орієнтований на продукт, що являє собою зв'язний текст, оформлений без граматичних, лексичних та стилістичних помилок, який є

результатом аналізу, імітації та трансформації тексту-зразка, запропонованого вчителем і 2) процесуальний підхід до навчання писемного мовлення, орієнтований на автора письмового твору та процес його створення, основними характеристиками якого є планування писемного висловлювання з урахуванням комунікативного наміру, зверненість до читача, перегляд та коригування змістової та мовної складових тексту для забезпечення бажаного результату.

У рамках першого підходу, орієнтованого на продукт, виокремлено такі етапи: робота із текстом-зразком, що передбачає перевірку рівня розуміння змісту, аналіз мовних і позамовних засобів та виділення його структури; навчання стилістично доречного лексико-граматичного оформлення писемного висловлювання; розвиток уміння логічно та послідовно оформлювати ідеї у письмовій формі відповідно до вимог жанру; написання твору подібного до тексту-зразка. Другий підхід (процесуальний) передбачає послідовність таких етапів: активізація наявного життєвого досвіду студентів з метою зосередження на можливих аспектах змісту майбутнього писемного висловлювання; обговорення доцільності згенерованих ідей; їх оформлення за допомогою графічних органайзерів; написання першого варіанта письмового твору в індивідуальному, парному або груповому режимах; взаємоаналіз робіт; їх редагування; перевірка; відгук з боку викладача. У результаті дослідники дійшли висновку, що найбільш прийнятною для формування компетентності в академічному письмі є інтеграція зазначених підходів [5, с. 19–21].

Незважаючи на відмінності у підходах до навчання іншомовного письма, принципах і технологіях навчання, автори висловлюють єдину точку зору щодо кінцевої мети навчання іншомовного письма студентів мовних спеціальностей ЗВО, яку вони трактують як необхідність формування здатності студентів-філологів виражати власні думки в письмовій формі відповідно до жанрових і стилістичних особливостей іншомовних писемних текстів і до соціокультурних особливостей іншомовного соціуму [1, с. 26]. Писемне мовлення фахівця має відповідати всім сучасним чинним нормам і, як правило, передавати знання, сприяючи переходу їх у переконання. Відтак, кожному студенту конче необхідно досягти високої і мисленнєвої, і загальної, і фахової, і комунікативної, і мовної/мовленнєвої культури [7, с. 11].

Навчання академічного письма англійською мовою передбачає формування у студентів навичок академічної грамотності, культури академічної доброчесності, необхідних для успішного провадження науково-дослідницької та науково-навчальної роботи. Академічна доброчесність означає, що під час навчання чи досліджень студенти повинні керуватися передусім принципами чесності. Неприйнятним є плагіат, списування та несанкціоноване використання чужих напрацювань [8].

Висновки. Оволодіння навичками академічного письма англійською мовою є одним з пріоритетних для сучасного студента. Академічне письмо – складний і багатоаспектний комплекс умінь, що включає як лінгвістичні (мовні, синтаксичні і стилістичні), так і металінгвістичні компетенції, як-от: логіка, аналіз, критичне мислення тощо.

Перспективи подальших наукових досліджень полягають у висвітленні методики викладання академічного письма англійською мовою.

References

1. Andriyko, Iryna. 2011. "Navchannia nimetskomovnoho tvorchoho pysma studentiv movnykh spetsialnostei". *Inozemni movy* 4: 26–29.
2. Barysh, I. 2000. "Etnolinhvistychni aspekty naukovoi komunikatsii". *Movoznavstvo* 1:21–31.
3. Dubenko, Olena. 2005. *Porivnialna stylistyka anhliyskoi ta ukrainskoi mov*. Vinnytsya: Nova knyha.
4. Ilchenko, Olha. 2002. *Etyket anhlovnoho naukovoho dyskursu*. Kyiv: Politekhnik.
5. Karpenko, Nataliya and Smelianska, Viktoriya. 2019. "Intehrovanyi pidkhid do formuvannia kompetentnosti v inshomovnomu akademichnomu pysmi studentiv 1-ho kursu movnykh fakultetiv". *Journal "ScienceRise: Pedagogical Education"*. 3(30):18–22. DOI: 10.15587/2519-4984.2019.166289
6. Lavrynenko, Tetyana. 2017. "Akademichna hramotnist yak zasib formuvannia mizhkulturnoi komunikatsii". *Stratehii mizhkulturnoi komunikatsii v movnii osviti suchasnoho VNZ*. Kyiv : KNEU, 60–65.
7. Onufriyenko, Halyna. 2009. *Naukovyy styl ukrayinskoi movy*. Kyiv: Tsentр uchbovoi literatury.

8. "Proekt spriannia akademichnoi dobrochesnosti v Ukraini (SAIUP)". Mode of access: <http://www.saiup.org.ua/>.
9. Revutska, Svitlana. 2018. *Kurs leksii z dysypliny "Akademichne pysmo"*. Kryvyi Rih: DonNUET.
10. Selihey, Pylyp. 2018. *Svitlo i tini naukovooho stylyu*. Kyiv: Vydavnychy dim "Kyievo-Mohylyanska akademiya".
11. Yakhontova, Tetyana. 2003. *Osnovy anhlomovnoho naukovooho pysma*. L'viv: PAIS.
12. Zorivchak, Roksoliana. "Inozemna mova yak zasib hlybshoho piznannia ridnoi movy". Mode of access: <http://kulturamovy.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine7-8.pdf>

Ботвинко-Ботюк Елена, Коляда Элина. К вопросу преподавания академического письма на английском языке в образовательном пространстве ВУЗов. Статья посвящена вопросам преподавания английского академического письма студентам высших учебных заведений. На сегодня важной задачей высшей школы Украины является повышение качественного уровня языковой подготовки специалистов и их умения применять полученные знания в практической деятельности. Получение высшего образования предусматривает надлежащий уровень владения английским литературным языком и прежде всего его научным стилем. Знание норм и канонов современного англоязычного научного стиля и умение презентовать научные достижения на английском языке обеспечат украинским специалистам активное общение с зарубежными коллегами. Поэтому возникает необходимость формирования у студентов способности выражать свои мысли в письменной форме в соответствии с жанровыми и стилистическими особенностями англоязычных письменных текстов и социокультурными особенностями англоязычного социума.

До недавнего времени основным недостатком концепции обучения иноязычной письменной научной речи в Украине было то, что она реализовывалась в основном на уровне усвоения грамматических навыков и умений, а это негативно сказывалось на качестве формирования навыков и умений формулировать письменные высказывания на иностранном языке.

Обучение студентов академическому письму на английском языке предполагает учет различий английского научного письма по сравнению с украинским.

Наиболее приемлемой для формирования компетентности в академическом письме есть интеграция двух основных подходов: 1) подхода, ориентированного на продукт, представляющий собой связный текст, оформленный без грамматических, лексических и стилистических ошибок, который является результатом анализа, имитации и трансформации текста-образца, предложенного учителем и 2) процессуальный подход к обучению письменной речи, ориентированный на автора письменного произведения и процесс его создания, основными характеристиками которого является планирование письменного высказывания с учетом коммуникативного намерения, обращенность к читателю, проверка и правка содержательной и языковой составляющих текста для обеспечения желаемого результата.

Чрезвычайно важным является формирование у студентов навыков академической грамотности, культуры академической честности, которые необходимы для успешного осуществления научно-исследовательской и научно-учебной работы.

Ключевые слова: академическое письмо на английском языке, научный стиль, академическая честность, обучение, подход.

Botvinko-Botiuk Olena, Koliada Elina. Revisiting Teaching English Academic Writing in the Educational Space of Higher Education Institutions. The article deals with teaching English Academic Writing to students of higher education institutions. Nowadays, an important task of higher education in Ukraine is to improve the quality of specialists' language training and their ability to apply the acquired knowledge in practical work, to equip them with academic writing and communication skills. English is commonly accepted as the language of international science and higher education requires an appropriate level of proficiency in the English language and, above all, in its scientific style.

English academic writing proficiency will allow Ukrainian researchers to communicate their research results to the international community. Therefore, there is a need to develop the ability of students to express their thoughts in writing in accordance with the genre and stylistic features of academic English and the sociocultural features of the English-speaking society taking into account the gap between the Ukrainian language writing conventions and the Anglo-Saxon ones.

Until recently, the main drawback of the concept of teaching academic writing in a foreign language in Ukraine was that it was realized mainly at the level of teaching grammar skills, which limited students ability to express their ideas and therefore negatively affected the quality of their writing skills in a foreign language.

The linguistic students' competence in English academic writing can be achieved by the integration of two main approaches to teaching academic writing: 1) a product-oriented approach where the product is a coherent text free from grammatical, lexical and stylistic errors, resulting from the analysis, imitation, and transformation of a sample text proposed by the teacher and 2) a process-oriented approach focused on the author of a piece of writing and the process of its creation, whose main characteristics are planning with due account for the communicative intention and the audience, and revision of its content, structure, and language until a piece of writing meets the author's expectations.

It is extremely important for students to develop academic literacy skills and academic integrity, which provides the foundation for every aspect and all levels of research and education.

Key words: English academic writing, scientific style, academic integrity, teaching, approach.